

SPESIAALI
SPESIAALI
SPESIAALI
SPESIAALI
SPESIAALI
SPESIAALI
SPESIAALI

MAALISKUUN 24, 1992

SUURI LEIVONTANUMERO

NUMERO 1

200,5
201,9

Kaino

Kaino oli aivan tavallinen teekkaripoika. Hän näpytteli tietokonetta päivät pitkät, ja iltaisin hänellä oli tapana lähteä kaupungille katselemaan naisia. Kaino piti kovasti naisista. Hänellä oli omassa kotihakemistossaan monta gif-kuvaa upeista, pitkäsaarisista naisista, joita hän katseleikin mielellään.

Toki katseli hän myös aitoja, todellisia naisia, mutta ujo kun oli, ei hän koskaan selvinpään uskaltanut juttelemaan naisten kanssa. "Liekö hällä niin väliäkään", ajatteli Kaino, "naiset ovat tyhmiä idiootteja, parempi vain katsella niitä kuin yrittää keskustella niiden kanssa." Niin, Kainon tapauksessa tämä oli valitettavan totta: Lähes kaikki naiset, joiden kanssa Kaino koskaan oli jutellut, olivat tyhmiä. Hän oli tutustunut naisiin pääasiallisesti ravintoloissa satunnaisten naisten maisteluiden rohkaisemana. Kaikkien näiden naisten jutut olivat olleet luokkaa: "Ala vetää!", "Se paikka on jo varattu" tai "Että kehätaut". Ja sellainen keskustelu oli Kainon mielestä todella tyhmää.

Eräänä päivänä kapakassa hän näki vanhan ihastuksensa Maisan. Maisa oli ainoa älykäs nainen, jonka Kaino tunsi. Maisa oli yhtä viehättävän näköinen kuin aina. Kaino keräsi itsensä ja lähti Maisaa tapaamaan. "M-mmoi Maisa! Sä oot kaunis nainen ja mä rakastan sua", örisi Kaino Maisalle pehmeästi, tarttuen häntä vyötäisiltä ja yrittäen suudella. Maisa kivahti: "Näpit irti, idiootti!" "Ei hyvin ala", ajatteli Kaino murheissaan. "Ei mut ihan tosi, sä oot nätti ja älykäs ja mä haluisin tutustua suhun paremmin", sanoi hän ääneen. Maisa tuhahti: "Tuu kuule sanoon toi ku oot selvinpään, niin katotaan sitte. Sä oot ihan mukava poika, mutta humalassa tosi ääliö." Kaino poistui. "Se sano että mä oon ihan

mukava poika, se tykkäs musta", hän ajatteli onnellisena. Sitten hän joi lisää. Seuraavana aamuna hän ei muistanut koko tapauksesta mitään.

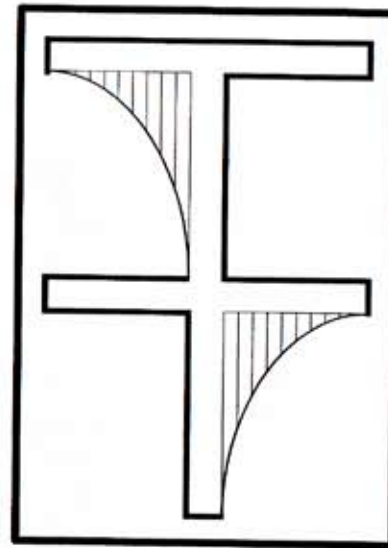
"You have new mail", ilmoitti kone Kainon logatessa sisään. "Mailia, minulle?", ihmetteli Kaino. "Jestas, se on Maisalta! Mitähän se...?" Maisa oli kirjoittanut halunneensa vain muistuttaa Kainon luvanneen tulla jutuille selvinpään. Kirjeen loppuun oli kirjoitettu: "Nähdään iltapäivällä Kuppilassa, OK? Odotan sinua, Maisa." Sydän pamppailen Kaino lähti kohti Kuppilaa. Siellä Maisa jo odotteli.

Kaino istuutui samaan pöytään ja punastui. "Hei", sanoi Maisa. "Sait mailini..?" "Joo", vastasi Kaino. Eikä hän muuta sitten osannut sanoakaan. "No, vieläkö sä rakastat mua ja haluat tutustua muhun?", Maisa uteli. "Apua, enkai mä noin sille oo sanonu", ajatteli Kaino ja punastui entisestään. Ääneen hän sanoi: "Ai? Joo. Eiku ei. Siis haluan." Maisa onneksi hallitsi tilanteen. Tyyneesti hän alkoi juttelemaan kaikkea yleistä tenteistä ynnä muusta vaarattomasta. Hiljalleen Kainokin vapautui, ja huomasi nauttivansa Maisan seurasta hetki hetkeltä enemmän.

Kuppilan sulkeutumisaika koitti. Kaino rohkaisi mielensä ja ehdotti, että he menisivät jatkoille johonkin ravintolaan. Maisa suostui. Sinä iltana Kaino unohti kokonaan, että ravintoloissa voi myös juoda. Hän huomasi senkin, että ne naiset, jotka olivat humalikkojen seurassa, olivat tyhmiä kanoja, mutta Maisa oli Maailman Ihanin Nainen, ja Maisa viihtyi Juuri Hänen, Kainon, seurassa, koska Kaino oli selvin päin Ujo mutta Mukava Mies.

SISÄLMYSLUETTELO

2. Nenänpääkirjoitus
3. <-- Olet tässä
4. Peejiin palsta
5. Hallituksen naamat
6. Toimihenkilöt
7. Teekkaritalosta
10. Sarjis
11. SIK-phuksien sauna
13. Lunta, hikeä ja kyyneleitä
20. Linjalla kohisee
22. Iltasatu
23. OTY tiedoittaa

TERMINAALI

Oulun Tietoteekkarit ry:n pää-äänenkannattaja

Julkaisija: Oulun Tietoteekkarit ry,
Linnanmaa, 90570 Oulu

Email: terminal@stekt oulu.fi

Päätoimittaja:

Art director:

EY-neuvonantaja:

Päivi E. Passoja

Juha Kokkonen

Jussi Huuonen

Tämän teoksen kopioiminen on tekijänoikeuslain (404/61, muut. 898/80) ja valokuvain (405/61, muut. 898/80) mukaisesti kielletty lukuunottamatta Suomen valtion ja Kopiosto ry:n tekemässä sopimuksessa tarkemmin määriteltä osittaista kopiointia opetustarkoituksiin.

Tämäkin numero on läpäissyt sensuurilautakunnan käsittelyn. On totesesti..

Toimitus jättää kirjoittajille vastuun heidän mielipiteistään.

PEEJIIN PALSTA

Pirskatti, mä vain istun sisällä ja kirjoitan tätä juttua kun ulkona on auringonpaisteinen, upea kevät päivä. Päätoimittaja ilmoitti aika selvästi, että juttu pitää olla viikon alussa valmiina, joten tämä on kai sitä itsesuojaeluvaistoa...

Tässä kevään aikana on jo tapahtunut ja tulee vielä paljon tapahtumaankin. Aloitetaan vuoden alusta.

Monet ovat varmasti huomanneet, että kiltahuoneemme ilme on muuttunut aika rajusti. Ennen huone oli oikeastaan mitään sanomaton, nyt se taitaa lähinnä olla sanoin kuvaamaton. Tuota muutosta ei todellakaan kannata ruveta kuvailemaan, vaan on parasta käydä vilkaisemassa. Suuret kiitokset kaikille maalaukseen osallistuneille eli 3/3 Muskettisoturille, Helille, Ullalle, Päiville ja Saarisen Tommille. Suurena apuna oli myös yliopiston ylivahtimestari, jonka avulla maalit saatiin todella halvalla.

Vaikka kiltahuoneessa onkin jo kalusteet, ei uusien saaminen olisi pahitteeksi. Kunnan sohva ei olisi henkilöä (poikaa) ja onhan sitä suunniteltu kerrossänkyäkin niiden aamujen varalle, jolloin pienet vihreät miehet tekevät työtään. Jos sinulla on tiedossa halpoja kalusteita, niin ilmoittele.

Useampaankin talvikisailuun on otettu osaa. SPR:n perinteisessä lumiveistoskisassa oli meiltä joukkue. Jykevä 3D Pac-Man oleilee yhä Rotuaarilla ja huhun mukaan sitä eivät poista kuin lämpimät säät. 3/3 Muskettisoturia hävisivät taasen niukasti laskiaisien mäenlaskukisan ja tulivat toiseksi (huhun mukaan eräs joukkueen jäsenistä oli määrätty häviämään, mutta tätä tietoa ei Suomen Tietotoimisto vahvista).

Ihan ajankohtainen asia on teekkaritalon ja sen rakentamisen aloittaminen. Lopultakin on päästy niin pitkälle, että ensimmäiset talkoot on jo pidetty. OTITlaisia ei risutalkoissa liemmin näkynyt. Tarkoitushan olisi, että kun kevään aikana pidetään useammat talkoot, niin työtä keä löytyisi ja hommat saataisiin tehtyä vauhdilla. Ilman osallistumista ei teekkaritaloa saada valmiiksi ensi lakinlaskiaisiiin mennessä. Niin, kuinkas moni on muuten jo maksanut teekkaritalon jäsenmaksun? Kehtaako joku tunnustaa, ettei ole maksanut?

Teekkariyhdistykseltä on kuulunut, ettei lakkia saa Wappuna jos yksikin phuksirasti puuttuu. Tällöin on edessä lakin häpeällinen noutaminen pää märkänä äitiinpäivänä. Mitään syytä huoleen ei vielä ole, sillä edessä on vielä monia mahdollisuuksia hankkia rasteja. Niinpä erityisesti phuksien kannattaisi osallistua tapahtumiin. Wappu-infossa (huhtikuussa) kerrotaan Wapun tapahtumista enemmän.

Yleisesti ottaen killassa on huolestuttavan vähän aktiivisia hallituksen ja toimihenkilöiden ulkopuolella. Tapahtumia on vaikka millä mitalla, mutta osallistujia ei vain tunnu löytyvän. Ilmoitustaululla listat ovat pitkään esillä ja nimiä ei vain ilmesty. Missä oikein on vika? Eikö tieto tapahtumista kulje vai haluavatko ihmiset vain piiloutua kämpillensä? Olisi kyllä aika ottaa jokaisen itseään niskasta kiinni ja tehdä muuta kuin... Kilta varmasti tukee porukkaa, joka haluaa osallistua johonkin tempaukseen.

No, nyt ulkona ei sitten enää aurinko paistakaan. Tässäpä sitten kuuluivat ne hetket, jotka olisi voinut nauttia keväisestä ulkoilmasta. Aurinkoista kevättä kaikille ja OSALLISTUKAA!!

OTiT Hallitus vuodelle 1992

Pääministeri

Olli Hyypä
Koskitie 45 B 7
90500 Oulu
☎ +358 81 348 988
E-mail: mac@stekt.oulu.fi

Valtiovarainministeri

Kirsi Maansaari
Liisantie 5 C 20
90560 Oulu
☎ +358 81 545654
E-mail: kirsi@stekt.oulu.fi

Varapääministeri

Kalle Kärkäs
Tullimiehentie 3 B 13
90560 Oulu
☎ +358 81 347 413
E-mail: kyd7@stekt.oulu.fi

Kansliaministeri

Tarja Niemi
Yliopistokatu 44 B 213
90570 Oulu
☎ +358 81 563 435
E-mail: taku@stekt.oulu.fi

Ulkoministeri

Vesa Timonen
Merikoskenkatu 11 as 2
90500 Oulu
☎ +358 81 344 726
E-mail: vende@stekt.oulu.fi

Liikenneministeri

Hannu Tuokkola
Nuolihauskantie 3 A 61
90250 Oulu
☎ +358 81 335 894
E-mail: htt@stekt.oulu.fi

Sisäministeri

Panu Markkanen
Alppitie 7 as 51
90530 Oulu
☎ +358 81 340 810
E-mail: panze@phoenix.oulu.fi

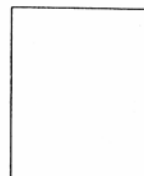
Työvoimaministeri

Terhi Mustikkamaa
Ruiskukkatie 13 D29
90580 Oulu
☎ +358 81 365 439
E-mail: tellu@stekt.oulu.fi

Tiedotusministeri

Juha Kokkonen
Teppolantie 34
90440 Kempele
☎ +358 81 515 868
E-mail: db@stekt.oulu.fi

Opetusministeri

Petri Korhonen
☎ +358 81
E-mail: pmk@stekt.oulu.fi

OTIT Toimihenkilöt vuodelle 1992

Operaattorit:

Antti Kyllönen
Tommi Saarinen

Apuoperaattorit:

Samu Kallio
Teemu Leppänen
Antero Metso
Marko Palola
Vende

Laulunjohtaja:

Petri Patronen

Liikuntavastaava:

Antti Huovinen

Kopiokonevastaava:

Ari Kultima

Paperinkantajat:

Markku Lehto
Olli-Pekka Lukkarinen

Prujuvastaavat:

1. vsk Vesa Kyllönen
2. vsk Esko Malm
3. vsk Kari Komonen
4. vsk Petri Kopsa

Tilintarkastajat:

Paavo Leinonen
Timo Lind

sekä varalle:

Saila Järvi
Tanja Leinonen

Terminaali:

Päätoimittaja:

Päivi Passoja

Sihteerikkö:

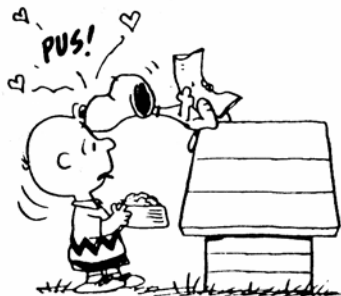
Harri Annala

Tekniset avustajat:

Juha Kokkonen
Vende

Toimituskunta:

Ulla Elsilä
Jussi Huuromonen
Rauli Kaksonen
Teemu Leppänen

Iikka Mäkelä

OTY r.y. Ulkoasiainhoitaja

TEKKARITALO

Tarinaa teekkaritalon nykyvaiheista

Teekkaritalo, tuo kaikkien projektien äiti ja teekarihengen monumentti, on vihdoinkin saamassa lopullisen muotonsa ja paikkansa. Tätä kirjoitettaessa on suuri osa asioista ratkennut, vuokrasopimus kaupungin kanssa tontista on tehty ja useat muutkin pienemmät ja suuremmat asiat saamassa lopullisen muotonsa. Monelle nuoremmalle ja (miksei myös vanhemmalle) tieteenharjoittajalle saattaa olla vielä osa asioista epäselvää, mutta toivon mukaan tämä artikkeli hieman selvittää "TALON" yllä lepäilevää mystisyyden varjoa.

Tämäkin tarina lienee parasta aloittaa pienellä historiikilla. Siis Olipa Kerran... Oulun Yliopiston teknillisessä tiedekunnassa joukko valistuineta tieteenharjoittajia, joita myös teekkareiksi kutsutaan. Nämä teekkarit olivat juuri toipumassa ainoan tukikohtansa (Rattoriksi kutsutun ravitsemusliikkeen) menetyksen aiheuttamasta karvaasta pettymyksestä. Pettymys siksi, että nyt tällä älymystön kermalla ei ollut paikkaa mihin mennä, ei paikkaa johon heidät aina ja kaikissa tilanteissa otettaisiin avosylin vastaan. Ei paikkaa, jossa heidän älynsä ja teekkari-hengeksi kutsuttu kulttuuri pääsisi esteettä ja vapaana vallitsevan yhteiskunnan aiheuttamista rajoitteista ja kahleista kehittymään.

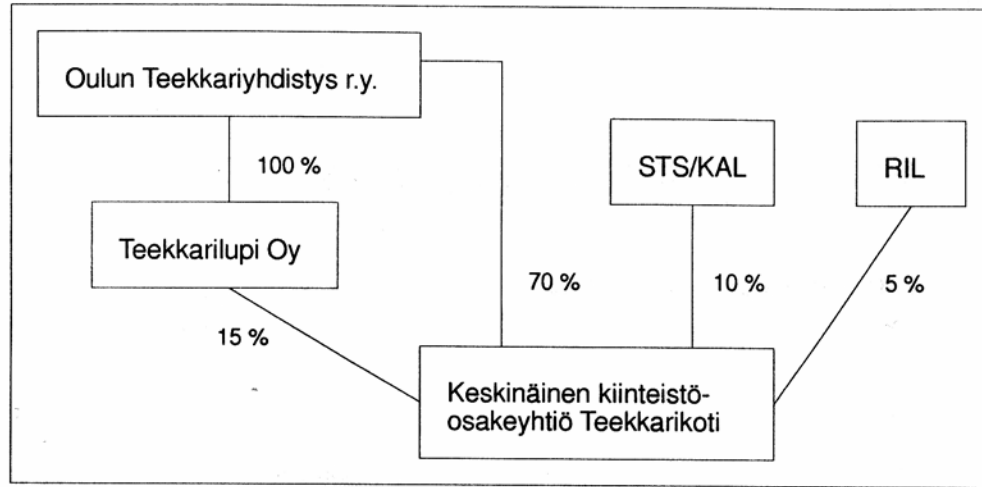
Kuinka näin oli päässyt käymään? Kysymys ei mitenkään liity tähän tarinaan, joten sitä ei käsitelläkään sen laajemmin. Joka tapauksessa taisi olla armon vuonna 1989, kun joukko teek-

kareita sai ajatuksen, joka suuntaisi oululaisen teekkarielämän uuteen kukoistukseen ja ennennäkemättömään loistoon. Loistoon, joka tulisi häikäisemään valollaan tulevat ja jo menneet teekkarisukupolvet. Loistoon, jonka johdosta jokainen oululainen teekkari voisi ylpeänä maailman turuilla kertoa olevansa Oulusta ja TEEKKARI. Tämän erittäin jalon aattelisen taustan siivittäminä ajautui yhteen ryhmä, josta myöhemmin käytettiin myös nimitystä "Talotoimikunta".

Tämä "Talotoimikunnaksi" nimetty ryhmä aloitti sitten uuvuttavan väsytystaistelun kaupungin byrokraatteja, rahapulaa, materiaalipulaa ja kaikenlaisia muita pikkuseikkoja vastaan. Taistelua käytiin (ja käydään edelleen) monilla rintamilla. Taistelussa on saavutettu jo merkittäviä voittoja, mutta sotaa ei vielä ole voitettu.

Tähän väliin voisi tiivistää hieman asiaa. Talon sijainti on Kaijonharjussa. Tontista, jolle talo tullaan sijoittamaan on kaupungin kanssa tehty pitkäaikainen vuokrasopimus. Talossa tulee olemaan kaksi saunaa (Saunaosasto), sali, sekä kaksi toimistoa. Kun talo valmistuu, muuttaa mm. Oulun Teekkariyhdistys r.y. omat toimintonsa sinne (eli tämä kevät on viimeinen kun Teekkariyhdistys pitää majaa Rauhalassa).

Seuraavalla sivulla on esitetty "Talon" puitteissa tehdyt omistujärjestelyt, sekä osakkuudet eri tahojen välillä prosentteina.

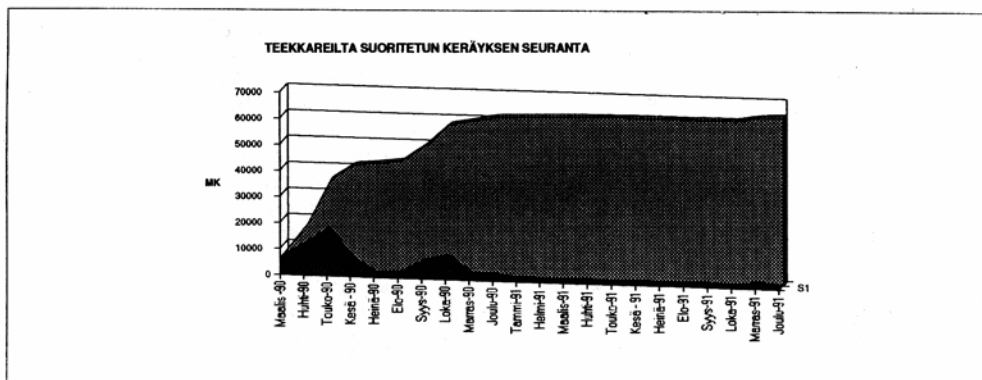

Eli suomennettuna Teekkariyhdistys r.y. tulee omistamaan teekkaritalosta suoraan tai välillisesti yhteensä 85% osakepääomasta. Liiketoimintaa tullaan harjoittamaan Teekkarilupi Oy:n nimissä, joka tulee myös ottamaan 300,000 mk lainan. "Liiketoiminnalla" tarkoitetaan tässä yhteydessä lähinnä teekkaritalon yhteyteen järjestettävien palveluiden järjestämistä eli vuokraus ym. toimintaa.

Rahoitusta on kerätty niin yksityishenkilöiltä kuin firmoilta. Sinäänsä firmat ovat suhtautuneet erittäin myönteisesti ja tukea on tullut sekä kapitaalilla että materiaalin muodossa. Kuitenkin ... budjetissa ollaan vielä jonkin verran jäljessä. Puhutten jäljessä ollaan erittäin yllättävässä asiassa:

YKSITYISET TEEKKARIT EIVÄT OLE SISÄISTÄNEET TEEKKARITALON TARPELLISUUTTA JA MERKITYSTÄ ELI MIKSI ?

Kuten edellä on kerrottu EI Oulussa tällä hetkellä ole vakituista teekkareiden kokoontumispaikkaa. Eli kun killat yms. järjestävät tilaisuuksia ne järjestetään mitä erilaisimmissa tiloissa enemmän tai vähemmän kalliilla hinnalla. Nimenomaan tähän on tarkoitus tehdä muutos. Alunperin budjetoitiin teekareilta suoritetun keräyksen loppusummaksi 100.000 mk, mikä tarkoittaa 500 teekkarin panosta asiaan. (yht. n. 15% opiskelijoista). Ja kuinka on käynyt: Vaivaiset 320 opiskelijaa on ymmärtänyt projektin merkityksen.

Tässä kohtaa lienee paikallaan kerrata ne edut, joita yksityishenkilöt saavat liittyessään teekkaritalon kannatusjäseniksi:

1. SAAT VUOKRATA TALOA OMIIN TARKOITUKSIISI TEEKKARIHINNALLA. Tämä on n. 1/2 normaalista. Eli liittymällä kannatusjäseneksi saat hinnan moninkertaisena takaisin kun vuokraat talon. Tarkoituksia voi olla monia, valmistujaiset, häät, sukujuhlat tai mikä tahansa pienempi tai suurempi tilaisuus.
2. OLET MUKANA TEKEMÄSSÄ HISTORIAA. Saat oman nimesi talon seinälle metallilaatteen kaiverrettuna todisteena todellisesta teekkarihengestä.
3. PÄÄSET MUKAAN LUPI-ILTOIHIN, joita tullaan järjestämään säännöllisin väliajoin.
4. SAAT HENKILÖKOHTAISEN KUTSUN kaikkiin tänä keväänä talon tiimoilta järjestettäviiin pippaloihin, (joita ovat mm. peruskiven muraus, harjakkaiset, etc.).
5. AUTAT KILTAASI VOITTAMAAN "KORKKAUSKILPAILUN". Eli se kiltta, joka voittaa "painotetun" kilpailun pisteissä tulee olemaan oikeutettu ensimmäiseksi vuokralaiseksi heti avajaisten jälkeen.

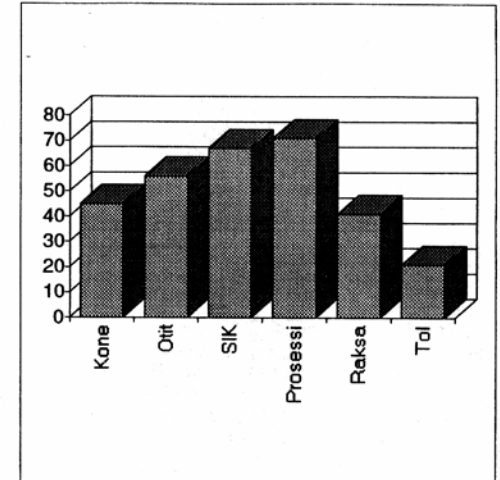
Tässä on kilpailun nykytilanne:

Painotettu laskenta iän mukaan

Kone	45
Otit	56
SIK	67
Prosessi	71
Raksa	41
Tol	21

Säännöt :

- 91 opiskelut aloittanut 0.5 pistettä
- 90 opiskelut aloittanut 0.675 pistettä
- 89 opiskelut aloittanut 0.75 pistettä
- 88 opiskelut aloittanut 0.875 pistettä
- ennen 88 opiskelut aloittanut 1.000 pistettä

Helmikuun puolenvälin jälkeen tullaan seinille laittamaan nimilistat, joista jokainen voi tarkistaa omat tietonsa (KO + vsk) sekä nimensä kirjoitus-asun. Tässä vaiheessa on tärkeää, että jokainen jäsen tarkistaa omat tietonsa, jotta laattaa tulisi juuri sellainen kaiverrus kuin haluat (ja juuri sen killan alle, kuin haluat). Kaikki, ne jotka maksavat maksun ennen kuin laatat lähtevät kaiverukseen, saavat nimensä seinälle. Tarkoitus olisi, että laatat kaiverretaan viimeistään huhtitoukokuussa, eli hyvissä ajoin ennen talon valmistumista.

Tämä vuosi on Oulun teekkarihistorian kannalta ehkä merkittävin. Olemme todella lähellä tavoitetta ja sen saavuttamiseksi tarvitaan vielä JUURI SINUN PANOSTASI. Kuten jo alussa mainitsin, taisteluita on voitettu mutta sotaa ei. Jotta voittaisimme nämä edessä olevat viimeiset taistelut, en voi muuta kuin vedota teihin. TUKEKAA YHTEISTÄ TAVOITETTA, jotta toimitilat vihdoin saataisiin. Toimitilat, joista on iloa vielä vuosikymmeniksi eteenpäin.

P.S. Maksaneille: "Maksamattomien painostamiseksi" ovat kaikki keinot sallittuja. Nimet löytyvät kohta listoilta.

P.P.S. Fukseista on liittynyt vain kymmenkunta mukaan hankkeeseen.

Koulutusta tästäkin aiheesta on järjestettävä. Laulua ei kuulu mistään. Joku oli kaatanut väkeviä pöydälle, sillä testiraportin teksti siirtyi pöytäan. Ensiapulaukun puhdistusainetta voi käyttää myös pöydän puhdistukseen.

VI saunareissu: Klo 21.55 kiuas vain pihisi (---), testaja yksin saunassa. Kuollut musiikki countrya (?). Takankin hiillos hytyi. Todistettiin, että Kalle (OTIT) on tanssinut poskivalssia Mikon (SIK) kanssa CityTour 2.5:lla. Outilla on Outin näköiset korvikset (Daddy). Paikalla 10 persoonaa, joista 2 phuksia.

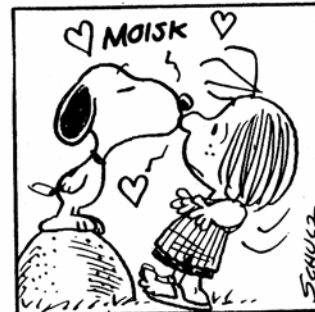
VII saunareissu: Klo 22.30 vain teekkarit saunassa. Laulu sujui ja teekkarit oli löytänyt saunan virtakytkimen, joten lämpöä löytyi jälleen. Ämpäriäinen vettä saa kuulemma kiukaan lämpimäksi. Mikko kaivoi 3 pulloa 2-viikkoista kotivii-

niä esiin. Kiersivät hartaasti hiljaisuuden vallitessa. Kalle on todistettavasti kieltäytynyt alkoholista (valokuva). Petri (SIK, pj) löysi n. syytä siirtää pullo huulille. Petri, pullo ei ole mikki. Mikko lupasi repiä pelihousut, vaikka niitä ei ole jalassa. Eput soivat.

VIII saunareissu: Kaikki paikalla olijat saunassa. Phuksista vain Juha ja Sari jaksoivat heilua. Pullot kiersivät. Laulut sujuivat ja meno teekkarimaista. ZÄK oli hyytynyt kun puhelin ei toiminut. Tartossa olivat kaikki saaneet kenkää.

IX saunareissu: Testaja hytyi klo 23.10. Saunaan jäi naispuoleinen valta.

Testiryhmä pyrkii jatkamaan toimintaansa ja testamaan myös muiden kiltojen saunailtoja. Paalamme asiaan seuraavissa raporteissa.

Lucky Juke

Lunta, hikeä ja kyyneleitä

Järkyttävä kuvareportaasi siitä, Mitä Todella Tapahtui.

Sinä pimeänä talvi-iltana olin tavalliseen tapaan päivystämässä järjestömme toimiston puhelinta odottaen jotakin epätavallista tapahtuvaksi. Kyseessä ei ollut mikään kuuma linja vaan asiakspuhelin, ja sen soiminen olisi poikennut tavallisuudesta merkittävästi - se ei ollut nimittäin soinut vielä kertaakaan niiden vuosien aikana, jotka olin hoitanut tätä tehtävää firmassamme.

Meillä ei ollut vielä koskaan käynyt asiakkaita, mutta emme suinkaan olleet työttömiä. Valtio rahoitti toimintaamme salaisten kanavien kautta, ja meidän tuli olla selvillä kaikista kulisien takaisista tapahtumista. Viime aikoina keräämämme tiedot antoivat ymmärtää, että kauniissa maassamme oli tapahtumassa jotakin merkittävän pahaenteista.

Tosiasiat puhuivat puolestaan, mutta vain meidän kaltaisemme valppaat ja valveutuneet henkilöt kykenivät tulkitsemaan oikein ajan merkit. EY-intoilulla ja olympiahuumalla yritettiin peitellä jotakin, mutta mitä? Mikä tieto veti kabineteissa arvovaltaiset naamat vakaviksi ja sai kaksoisleuat väpättämään? Miksi johtavat poliitikot ja asiantuntijat vaikenivat totuudesta? Meidän ei kuulunut sulkea silmiämme, ja olimme jättäneet hätätilaraporttimme hallitukselle edellisenä päivänä esittäen toivomuksen, että se käsiteltäisiin kiireellisenä.

Jännitys ja levottomuus kasvoi mielessäni, ja tuntui kuin jokin tärkeä hetki olisi koittamassa. Tunsin minuutti minuutilta ja sekunti sekunnilta, kuinka varjojen hämärä huoneen nurkissa tiivistyi ja Kohtalo kurkotti kiireettömän kätensä

minua kohden. Katseeni kiinnittyi painavaan puhelinvanhukseen, ja sähköinen haamu hiipi yliitseni. Aavistus sai minut kohottamaan käteni kuin transsissa, ja samassa kuulin pärähdyksen.

Tempaisin kuulokkeen pidikkeistään ja löin sen kipeästi oikealle korvalleni. Kun hengitykseni alkoi taas kulkea, sopersin sydän jyskyttään vastauksen.

- Otit, outojen tapausten innokkaat tutkijat.

Ovikello pärähti uudestaan.

Tiputin kuulokkeen ja hypähdin pystyyn. Satutin polveni pöydänkulmaan syöksyessäni toimiston tammiselle ulko-ovelle, missä jouduin vielä hetkisen taistelemaan lukon ja ovenkahvan kanssa ovikellon ilkkuvan äänen säestäessä ropelointiani. Kiireissäni en ollut huomannut katsoa upouudesta ovisilmästä saapujaa ennen kuin vedin oven auki, joten yllätykseni oli sitäkin suurempi, kun näin tulijat ensimmäisen kerran.

Oven takana seisoivat kaksi siistiä ja hyvinpukeutunutta miestä. Pelkästään sekin olisi ollut epätavallinen näky toimistossamme, mutta nämä kaverukset muistuttivat toisiaan kuin kaksi kalkkarokäärmettä. Tunnistin heidät heti hallituksen kloonatuiksi erikoismiehiksi, joita käytettiin vain ensimmäisen turvallisuus- ja salassapitoluokan tehtävissä. Jos he eivät olleet tulleet tappamaan minua, heillä oli minulle jotakin tärkeää asiaa, eikä kumpikaan vaihtoehto tuntunut houkuttevalta.

Nielaisin kuuluvasti ja västin, ennen kuin vieraat olisivat kävelleet ylitseni ja yritin järjestellä ajatuksiani. Tällä välin toinen kävi yksihuoneisen toimiston nopeasti läpi ja noukki pari salakuuntelumikrofoniam samalla kun toinen laittoi käyttökuntoon jonkinlaisen häirintälaitteen. Kaikki tapahtui minuutin sisällä.

- **Hallitus** on tutustunut raporttiin ja me välitämme teille tehtävän, ensimmäinen klooni lausui ilmeettömästi.
- **Rotuaarilla** on raporttien mukaan havaittu outoja ilmiöitä pitkin talvea, jatkoi toinen. - Kuudennen talon perustuksista kuultiin öisin outoa narskutusta ja syviä murahduksia. Toinen puuttui taas puheeseen. -Asiaa ei aluksi otettu kyllin vakavasti, ja ensimmäiset tutkimusryhmät olivat puutteellisesti varustettuja. He kohtasivat jotakin, mihin ei oltu varauduttu, eikä heistä ole kuultu sittemmin mitään.
- **Sitten**, toinen lähetti lausui toisen vetäessä henkeä. -Talon alla avautui onkaloihin tehtiin raskas aseellinen rynnäkkö. Erikoisjoukkojen tappiot olivat merkittävät, eikä vastustajaa onnistuttu tuhoamaan, vaikka se joutuikin pakenemaan.
- **Perustuksissa** asui muinainen hirviö, joka oli odottanut hetkeään vuosisatojen ajan ja se on nyt vapaana, selitti edellisen puhujan toveri taas vaihteeksi. -Rotuaarilla on öisin kadonnut jäljettömiin kymmeniä kansalaisia ja vielä useampien on raportoitu hoiperrelleen sieltä sekavassa tilassa ikään kuin jokin kauhustuttava näky olisi sekoittanut heidän päänsä.

- **Mutta**, toinen mies julisti asettaen samalla kätensä lujasti olkapäälleni. -Hallitus ei anna epätoivolle periksi. Pedosta on päästävä eroon kansakunnan turvallisuuden tähden, ja teidän järjestönne kykenee halutessaan poistamaan tuon maatamme terrorisoivan kasvotoman uhan. Hallitus toivottaa teille onnea tehtävässänne.

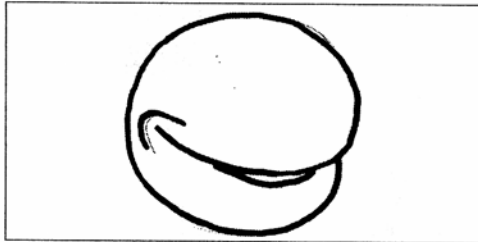
Toinenkin olkapääni joutui teräksisen kouran puristukseen. -Kollegoillenne ilmoitetaan tilanteesta näillä samoilla hetkillä, ettekä saa puhua

tätä asiaa koskevista tiedoistanne kenellekään muulle, tai teidät poistetaan.

- **Samoin** käy, jos tehtävänne epäonnistuu jostakin syystä. Hallitus ei voi sallia riskitekiä nykyisessä tilanteessa, ymmärrätte varmasti, kuuluu jommankumman ääni.

Taisin nyökätä vastaukseksi, sillä kädet hellittivät hartioistani ja notkahtelin hetken polvieni varassa. Klooni keräsivät äänettömästi laitteen ja olivat jo poistumassa, kun keräsin kaiken rohkeuteni, tartuin toista takinliepeestä ja kysyin itselleni tuntemattomalla raakuvalla äänellä: -Voitteko edes kertoa, mikä se peto on? Jos tiedätte, niin pyydän, kertokaa!

Kaksi identtistä silmäparia katsahtivat minuun paheksuvasti, eivätkä kasvojen ilmeet ilmaisevat suopeutta käytöstäni kohtaan. Toinen nyökkäsi aisaparilleen, joka käänsi kätensä minuun päin näyttäen kuvaavan eleen. Peukalo erosi neljästä muusta sormesta ja palasi takaisin. Sama toistui nopeasti muutaman kerran, eikä merkin tulkinnasta jäänyt epäselvyyttä - suu, joka avautui ja sulkeutui... ja söi.

Kuva, jota ei otettu.

Lähettiiläät poistuivat hyvästelemättä ja rojahnin epämurkavaan tuoliin raskaasti hengittäen. Silmissäni hämärsi, ja kylmä hiki tihkui otsalleni. Vastassamme olisi siis ihmiskunnan ikaikainen kauhu ja vitsaus, kaikkien Ilmestyskirjan petojen äiti - Pac-Man!

Kun tulin uudestaan tajuihini, otin välittömästi yhteyttä iskuryhmämme muihin jäseniin. Minun, Päivystäjän, lisäksi ryhmäämme kuuluivat Asiantuntija, Iskijä, Laitteenkäyttäjät, Päälikkö ja Suojelija. Minulle olikin jo yritetty soittaa, mutta

kuulokkeeni oli jäänyt roikkumaan johtonsa varaan enkä ollut ehtinyt siirtää sitä paikalleen. Sovimme pikaisesti tapaamisesta rotuaarilla heti seuraavaksi aamuksi.

Yöllä nukuin tavallistakin huonommin ja näin painajaisia tulevan päivän kauhuista. Aamulla olimme kuitenkin kaikki kuusi täysin varustautuneina sovituksessa paikassa. Kukaan ei vaikuttanut yhtään sen virkeämmältä kuin minäkään, mutta tehtävän tärkeys ja luut jäätävä pakkastuuli terästäivät ajatuksiamme. Pidimme pienen palaverin ja kuuntelimme Asiantuntijan arviota.

Tulimme siihen tulokseen, että hirviöllä täytyi olla päivisin jokin paikka, jossa se saattoi piileksiä vaalien sopivia uusia uhreja ja odottaen yön pimeyttä. Kun Pac-Man olisi ahmaissut kriittisen määrän kansalaisia, se kasvaisi nopeasti työvoimatoimiston kokoiseksi kammutukseksi, jota ei mikään maanpäällinen mahti pystyisi pysäyttämään. Asiantuntijan mukaan kriittiseen määrään vaadittaisiin enää ehkä vain pari uhria, joten meidän olisi toimittava todella tehokkaasti vapauttaaksemme valtakunnan ajoissa tästä vit-sauksesta.

Meillä ei ollut muutakaan mistä aloittaa, joten läksimme kulkemaan Rotuaaria ylöspäin yhtenä ryhmänä Laitteenkäyttäjän tutkiessa ympäristöä kojeellaan. Me muut pidimme silmämme auki ja tarkkailimme tienoota miten parhaiten pystyimme. Emme voineet olla liian varovaisia, sillä Pac-Man oli tunnetusti pirullisen ovela ja saattoi tietää tulostamme ennalta.

Kadun varrelle oli kasaantunut outoja luonnottoman näköisiä lumikekoja, ja nyökkäsimme hiljaa toisillemme. Peto yritti päivänselvästi harhauttaa meitä moisilla maamerkeillä. Laitteemme olivat kuitenkin lahjomattomia, ja niinpä kuudennen kasan kohdalla Laitteenkäyttäjät huudahti:

- **Hei!** Ilmaisimeni osoittaa jotakin tämän lumivuoren alla!
- **Oletko varma?** kysyi Suojelija. -Täällä on paljon häiriöitä. Viekas otus voi yrittää harhauttaa meitä.
- **En** mene vannomaan, mutta se voisi olla mei-

dän hirviöimme.

- **Kierrä** kasa ja ota lukemat, neuvoi päälikkö kireällä äänellä. -Meidän on oltava varmoja. Me muut jäämme tähän asemiin.

Iskijämme odotti jännittyneenä ja valmiina toimimaan samalla, kun Laitteenkäyttäjät asteli hitaasti kohteen ympäri. Emme päästäneet häntä silmistämme, eikä liioin hänen katseensa jättänyt mittalaitteen näyttöä. Rävähtämättömät luomet laajenivat verkalleen lähes ympyröiksi, ja Laitteenkäyttäjät kohotti kerran vapaan kätensä pyyhkäistäkseen kasvojaan.

- **Se** on siellä, hän sanoi tukahtuneella pelon ja pakokauhun sekaisella äänellä. -Katsokaa lukemia, se ei edes yritä salata itseään meiltä, eikä sen tarvitsekaan. Ellei mittauksissa ole usean kertaluvun virhettä, se on jo niin vahva, ettei sillä ole mitään pelättävää meidän taholtamme.

Kohtalokkaat numerot.

Osasin päätellä jotakin numeroista mittarin näytössä ja ymmärsin Asiantuntijan pelon aiheelliseksi. Pac-Man oli vahvistunut jo lähes kriittiselle tasolle. Mitä olisimme voineet tehdä? Olin jo valmis luovuttamaan, mutta Päälikkö oli eri mieltä.

- **Jos** emme voikaan tuhota petoa, voimme silti onnistua vielä vangitsemaan sen.

Iskijä tuutui.

- **Ja** mitä hyötyä siitä taas olisi? Sanon suoraan, että minä en pysty edes heikentämään hirviötä, vaikka se saataisiin nyt heti häkkiin - minkä onnistuminen on sekin epäilyttävää. Riski ei kannata, todennäköisesti vain joudut-

taisisimme omamme ja koko kaupungin tuhon hetkeä.

Me muut nyökkäilimme hyväksyvästi ja mutisimme jotakin hyväksyvää. Pääliikkö ja Iskijä tuijottivat toisiaan tiukasti silmästä silmään Iskijän avatessa ja sulkiessa hitaasti kämmeniään. Pääliikkö hetken kuluttua näennäisen levollisesti.

- Hyvä on - lähdetään kaakaolle.

Jännittynyt ilmapiiri laukesi välittömästi, ja Iskijäkin uskaltautui hymyilemään tyytyväisyytensä näkyviin. Pääliikkö ei ollut vielä kuitenkaan päättänyt sanojaan.

- **Mutta** ensiksi kaivelemme hiukan tätä lumikasa! hän huudahti, painottaen sanojaan sieppaamalla samalla lapion ja survaisemalla sillä iskijää vatsaan. Tämä tuupertui maahan henkeään haukkoen. -Siinä on sinun työkalusi, nyt kaikki töihin! Suojelija pystyttää kehän ympärillemme, ja me muut puramme pedon pesän.

Niinpä ryhdyimme tuumasta toimeen, ja Iskijäkin vaikutti melkein innokkaalta. Suojelija teki hyvää työtä, eikä hirviö yrittänyt siinä vaiheessa estää puuhiamme. Kadulla oli paljon ihmisiä, mutta useimmat luulivat meidän osallistuvan johonkin lumiveistoskisaan, eivätkä uhranneet meille enempää kuin yhden mielenkiinnostoman katseen.

Täysin rauhassa emme saaneet kuitenkaan olla, sillä joku lyhyenlöntä piirteetön mieshenkilö kävi vähän väliä tarkkailemassa meitä. Hänessä oli jotakin salaperäistä, enkä tuntenut oloani mukavaksi, kun hän tutkiskeli tekemisiämme tyynin ilmein. Ilmeisesti mies sai näkemästään tarpeekseen, sillä hän poistui lopullisesti heitettyään meihin ensin vielä yhden pahansuovan myrkyllisen mulkaisun.

Tuskin olin ehtinyt huokaista helpotuksesta, kun luoksemme tallusteli kaksi identtisen näköistä silmiinpistävästä rennosti pukeutunutta miestä. Tunnistimme heidät hallituksen asiamiehiksi jo kauan enen kuin erotimme heidän kasvonsa. Ihmiset väistivät heitä ja monet jäivät tuijotta-

maan ryhmäämme, kun kloonit pysähtyivät vieremme. Heitä huomion kohteena olemisen ei tuntunut kiusaavan lainkaan, vaan he olivat suorastaan leppoisia.

- **Kaunis** ilma tänään, vai mitä?

Seurasi hetken hiljaisuus, sitten toinen jatkoi. - Kuinkas työ sujuu, onko ollut vaikeuksia?

Pääliikkö viittasi meitä keskeyttämään aherruksemme, ja otimme lepotaun tervetulleena vastaan. Vain Suojelija jatkoi työskentelyä.

- **Ei** meidän operaatiotamme ole häirinnyt mikään, ennen kuin te tulitte, Pääliikkö vastasi klooneille pahantuulisena. -Paitsi, hän muisti lisätä. -Täällä oli kyllä yksi epäilyttävän utelias tyyppi katselemassa meitä. Onko hänkin hallituksen hommissa?

Molemmat miehet kurtistivat kulmiaan kuvaukselle oudosta tarkkailijasta, ja heidän kasvonsa vakavoituivat täsmälleen samanaikaisesti. -Ei hän ole hallituksesta. Mekin huomasimme hii-viskelijän, ja tulimme tänne, koska meillä on tiettyjä epäilyksiä hänen suhteensa.

- **Luulemme** nimittäin, että hän voisi olla tärhännyt tiedemies Oz, joka aikoo tuhota maailman. Jos hänellä on vihiä tästä meidän tapa-uksestamme, voimme odottaa vaikeuksia. Hän saattaisi pyrkiä käyttämään Pac-Mania kostonsa välikappaleena.

- **Aivan** kuin meillä ei olisi ennestäänkin tarpeeksi ongelmia, Iskijä sanaili nyreänä. Teidän hirviönne on nyt aivan liian vahva tuhottavaksi meidän välineillemme. Jos hallitus olisi ajoissa ymmärtänyt tilanteen vakavuuden...

- **Olemme** jo järjestäneet teille apua, toinen miehistä keskeytti tyyliä. Helsingistä on tilattu neljä valmiiksi ohjelmoitua pac-paimenta, ja niiden pitäisi saapua tänne hetkellä millä hyvänsä. Jatkaa nyt toimianne, emme häiritse teitä enempää kuin on välttämätöntä. Niine sanoineen kloonit kääntyivät ja katosivat väkijoukkoon.

Kävimme taas töihin, ja vaaran enteistä huolimatta tunsimme itsemme pitkästä ajasta toiveikkaiksi. Oma työemme oli edistynyt odotettua paremmin, ja mikäli hallituksen lupaamat paimenet saapuisivat ennen iltaa, meillä ei olisi suuriakaan ongelmia kahlita petoa niille sijoilleen.

Ahersimme kiivaasti lumikasan kimpussa, ja vähitellen liikkumaton hirviö alkoi erottua sen syvyyksistä. Se ei värähtänyt, kun paljastimme sen päivänvalolle kaikessa kauheudessaan, eikä sen silmättömässä päässä näkynyt edes ahnaa suun rajaa. Ymmärsimme, kuinka hyvä tuuri meillä oli ollut. Pac-Man oli parhailaan horroksessa, johon sillä oli tapana vajota useiksi tunneiksi sulattelemaan ateriotaan. Edellisenä iltana joku oli joutunut jälleen pedon uhriksi, mutta kuollut kosti haudan takaa asettamalla sen alttiiksi meidän toimillemme. Hirviön oma ahneus oli koituvaa sen kohtaloksi. Totesimme tilanteen ja pidimme monen sekunnin hiljaisuuden viime yön murhenäytelmän tuntemattomalle uhrille ja jatkoimme sitten työmei-
meistelyä.

Emme halunneet herättää Pac-Mania ennen aikojaan, joten valutimme se sisään suunnattomat määrät lihalientä pidentääksemme sen ruoansulatusjaksoa. Iskijämme onnistui uuttamaan ohuen letkun läheisen ravintolan seisovan pöydän lihaliemikulhoon, ja sitä kautta täydensimme hirviön ruokavaliota. Sivuvaikutuksena hirviö kasvoi hieman, mutta lihaliemen koostumus ei riittäisi ravitsemaan sitä kriittiseen kokoon. Tällä hetkellä se komeili kuin puolitoistametrinen lumipallo, eikä sen vaarallisuudesta saanut oikeaa kuvaa. Asiantuntija valisti meitä muistuttamalla, että ulkomuoto katki alleen ahneen kidan ja valppaat aistit, ja että sen äly veti vertoja ydinpommin keksijöille. Toimimme siitä edespäin kaksin verroin varovaisesti.

Viimein olio erotettiin kokonaan esille kinoksesta, ja Pääliikkö viittoili meidät vetäytymään Suojelijan laatiman muurin ulkopuolelle sen seinämään jätetystä aukosta. Menimme muutam metrin päähän pedosta ja suojamuurista ja katselimme aikaansaannoksiamme tyytyväisinä. Otimme vangitusta hirviöstä ja itsestämme valokuvan seuraavan päivän Hesarin etusivua

varten ja jäimme vartioon vallin viereen. Iloamme saapui pilaamaan sama merkillinen miekkonen, jota kloonit olivat epäilleet tohtori Oziksi. Hänkin hymyili hullun kiilto silmissään, eikä villi virne ollut omiaan rauhoittamaan meitä. Tiedemies oli meistä vielä noin parinkymmen metrin päässä, mutta siirryimme siitä huolimatta sellaiseen asemaan, että saattaisimme estää häntä tulemasta yhtään lähemmäksi. Onnistumisemme vaikutti varmalta, vain tämä tärhännyt tohtori voisi vielä vaarantaa voittomme valtakunnan vihollisesta.

Tässä vaiheessa vielä hymyilytti.

Katselimme toisiamme toista tuntia, ei Oz emmekä me liikkuneet paikoilamme muuten kuin ravitsemaan Pac-Mania maukkaalla lihaliemellä. Sitten koimme ensimmäisen takaiskumme, joka meidänkin olisi pitänyt kyetä enna-koimaan. Myöhään iltapäivällä ravintola, josta iskimme suonta, suljettiin, ja ravintoletku jäi puristuksiin oven ja kynnyksen väliin. Nyt emme voineet enää pitkittää pedon päiväunia, vaan joutuisimme toimimaan kokonaan omilla avuil-
lamme. Missä hallituksen paimenrobotit viipyivät, miksi ne eivät olleet veläkään täällä? Oz hykerteli kauempana ja hän hymähteli, mikäli se nyt oli liikimainkaan mahdollista, vielä aikaisem-
paakin irvokkaammin, ikäänkuin tietäisi vastauksen näihin äänettömiin kysymyksiimme.

Ahdistelimme vuorotellen hullua häirikköä heittä-
mällä häntä lumipalloilla, mutta hän ei jättänyt meitä näköpiiristään. Yksi meistä astui muurin sisäpuolelle, ilmeisesti tarkistamaan hirviön horrostilaa. Ajattelin, että se oli ehkä Pääliikkö, mutta hänkin seisoj suojavallin tällä puolella katsoen kummissaan sisälläolijaa, jonka ulkomuodossa oli jotakin omituista. Hänellä oli meidän haalarimme, mutta kuka hän sitten oli? Päälli-

kölle asia valkeni ensimmäiseksi.

- **Me** olemme kaikki kuusi Suojelijan kehän ulkopuolella, tuo yksi Pac-Manin luona ei ole meikäläisiä! Päällikkö karjui.

En odottanut seuraavaa lausetta, vaan sukelsin urheasti suoraan muurin ylitse estääkseni solutautujan pahat aiheet. Iskijä ja laitteenkäyttäjät olivat toimineet samoin, ja saavutimme hirviön ja tunkeilijan samanaikaisesti. Valepukuinen velmu näytti nyt poikkeuksellisen pienikokoiselta, eikä työpukukaan muistuttanut täysin järjestömme omaa, vaan oli selvä jäljitelmä. Hänellä oli kädessään lyhyt lapio, jolla hän pieksi petoa voimiensa takaa.

Otin kaksi vauhtiaskelta ja taklasin tuholaisen täydellisesti loikkani päätteeksi. Lapio tipahti tantereeseen, mutta vahinko oli jo tapahtunut. Pac-Manin pallonmuoto rikkoontui, ja sen meidän puolellamme pullottavaan reunaan syntyi särö, joka alkoi hitaasti laajeta.

- **Se** herää! Iskijä huudahti. -Laitteenkäyttäjät, minä... Laitteenkäyttäjät!

Laitteenkäyttäjät oli jäykistynyt kauhusta eikä näyttänyt lainkaan kuulevan meidän muiden mekastusta. Mutta vaikka hänen aivonsa eivät reagoineet rukouksiimme, hän liikkui sormiaan liukkaasti sylissänsä lepäävän kojeen säätimillä ja ojensi sen sitten sanoitta Iskijälle, joka syöksi aseineen kohti hirviön hivenen avautunutta suuta.

Kuului hirvittävä kirskuva ääni, kun Iskijä ja Pac-Man ottivat ensimmäisen kerran yhteen. Mies ja peto vetäytyivät sitten salamannopeasti toisistaan ja kiersivät toisiaan varuillaan. Hirviö kurnutti kuvottavasti ja päästeli käsittämättä ääniä tuoden mieleeni musiikkitelevision päivä-lähetykset. Olennon vaikerruksesta päätellen Iskijä oli onnistunut satuttamaan sitä pahasti.

Peto ei ollut kuitenkaan niin huonossa kunnossa kuin oli antanut ymmärtää, sillä se ponkaisi äkkiä eteenpäin ja yllättyneenä Iskijä menetti väistämässään otteensa aseesta. Hän sieppasi laitteen heti hypypysiinsä, mutta Pac-Man käytti tilai-

suuden hyväkseen. Kuului kuvottava rusahdus, kun se sulki suunsa hänen jalkojensa ylitse.

Iskijän kasvat olivat vääntyneet tuskan irvistykseen, mutta hän ei korottanut ääntään huutoon, sillä kaikki siihen käytetty energia olisi ollut tuhlettua. Hirviömäinen olento oli saanut hänestä lujan otteen, ja hänen oli nyt tehtävä kaikkensa pysyäksään hengissä, puhumattakaan siitä, miten hän vielä kykenisi tekemään pedon vaarattomaksi.

Hiljalleen peto yritti hivuttaa Iskijää syvemmälle kitaansa, mutta vielä hän kykeni pitämään puoliaan, vaikka olikin selvästi heikkenemässä. Näin, että Iskijän ja tehtävämme kohtalo oli nyt vaakalaudalla ja suoritin epätoivoisen harkitsemattoman hyökkäyksen Pac-Manin selustaan aseanani sabotööriä lainaamani lapio.

Eleeni oli naurettava, mutta en voinut katsoa sivusta Iskijän häviöön päättyvää taistelua. Syöksin kaivuuvälineen kärjen kaikilla varastossa olevilla voimillani hirviön huippuun, ja tunsin iskun tärähdyksen turruttavan raajani niin, että työkalu kirposi käsistäni.

Olio ei missään tapauksessa haavoittunut yönistäni, mutta ilmeisesti se pelkäsi jonkun voivan satuttaa sitä, kuten Iskijä oli onnistunut tekemään. Se avasi kitansa ammolleen ja alkoi kääntyä minua kohden, ennen kuin tajusi virheensä. Iskijä ei hukannut hetkeäkään, vaan heilautti hehkuvan hirviöhaittansa kuin moukarin syvälle sen suuhun.

Peto päästi paholaismaisen parkaisun ja tempaisi itsensä etäämmälle, ja Iskijä joutui päästämään irti sen kitalakeen tarttuneesta aseesta. Pac-Man pokkoili sokeana päin suojavallituksen reunoja, kun taas minä ja Laitteenkäyttäjät yritimme väistellä sitä auttaen Iskijää poistumaan mukanamme aukosta.

Päästyämme ulkopuolelle käännyimme vielä katsomaan pedon piehtarointia. Se saattaisi vielä löytää saman aukon, josta me olimme poistuneet, mutta sen liikkeet alkoivat käydä hitaammiksi ja lihalieminorot valuivat sen suupielistä. Sen turpea kieli luikerteli selälleen

avautuneen suun syövereistä, joka sekin jämettyi lopulliseen irvistykseen. Katselimme näkyä peloissamme ja liikuttuneina. Olimme juuri tehneet jotakin, mihin kenenkään ei olisi pitänyt pystyä.

Tohtori Oz ei ollut jäänyt odottamaan toipumistamme, vaan oli säännännyt kulman takana odottavan helikopterinsa hyttiin ja paennut pilviselle taivaalle kadoten hetkessä näköpiiristämme. Käännyimme seuraavaksi Iskijän puoleen hoitaaksemme hänen vammansa, jotka eivät näytäneet niin vakavilta, kuin olimme yhdessä pelänneet.

Samassa paikalle juoksi kauan odotettu agenttuduomme kantaen käsissään kolmea matalaa robottia, jotka he päästivät perillä maahan. Vähemmän hengästynyt klooni alkoi selittämään lähes kohtalokkaan viivytyksen syyt.

- **Kuulimme** taistelun ääniä ja pelkäsimme myöhästävämme, mutta olette näköjään pärjänneet ominkin avuin, kysyi ensimmäinen ääni selvästi helpottuneena näkemästään.

- **Tulimme** niin pian kuin suinkin, mutta Helsingistä lähtevä lentokone ei ollut päässyt nousemaan aikataulun mukaan pommihuhan takia, kertoi toinen miehistä meille anteeksi-pyyttävästi. -Turvajoukot löysivät suklaakakua sisältävästä laatikosta kymmenen kiloa krenomedyyliä, johon oli asennettu syytyn ja pieni seinäkello.

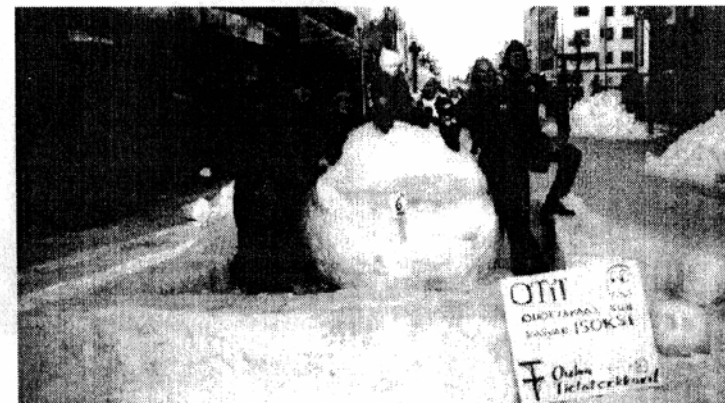
- **Kellosta** oli onneksi loppunut paristo jo ennen yhdeksää aamulla, eikä välitön vaara uhannut rahtia tai matkustajia, yltyi toinenkin tarinomaan. -Pommi purettiin, ja kone lähti lopulta neljä tuntia myöhässä ilmoitetusta aikataulusta.

- **Kaiken** lisäksi yksi paimenrobotti oli varustettu ennen lastausta, totesi ensimmäinen agentti. -Emme tiedä mitään sen kohtalosta.

- **Vastaus** on täällä, ilmoitti Asiantuntija näyttäen meille samalla Pac-Manin herättänyttä henkilöä. Haalari oli avattu, ja sen alta kiilsii robotin kiiltävä metallikuori. Suuret reseptorit tuijottivat typerän näköisinä sen sileistä kasvoista, ja yhdennäköisyys hallituksen miesten pudottamien paimenten kanssa paljastui kaikille viimeistään nyt.

- **Joku** - ilmeisesti se hullu tiedemies - oli kaapannut yhden roboteista samalla, kun oli ujuttanut pommipaketin lentokoneeseen, Päällikkö pohdiskeli. -Naamiointi ja uudelleenohjelmointi eivät vaatineet sen jälkeen suhteessa suurtakaan vaivaa.

Saimme sidottua ja lastoitettua Iskijän jalat, päivän työ oli meidän osaltamme tullut päätökseen ja maailma sai jälleen hengähtää helpotuksesta. Mekin saatoimme tehdä samoin, mutta emme uskoneet kuullemme tohtori Ozista viimeistä kertaa.

LINJALLA KOHISEE

Tällä kertaa puhelintentissä konsultti Viljo Vähävatsa kertoo Oulun yliopiston Linnanmaan alakuppilan uudistushankkeista.

Olen kuullut huhuja, että alakuppila saneerataan kevään aikana.

- Pitää paikkansa. Pelkkä pizzan pyörittely sekä salaattilautaset eivät enää riitä, vaan ilmettä on muutettava kansainvälisempään ja viihteellisempään suuntaan. Suunnittelussa ei kuitenkaan saa unohtaa kansallisia erityispiirteitä.

Mitä kansainvälisyys, viihtyvyys ja kansalliset erityispiirteet merkitsevät käytännössä?

- A-oikeudet, hanurikaraoke sekä yläosaton kassahenkilökunta.

Ohhoh!?

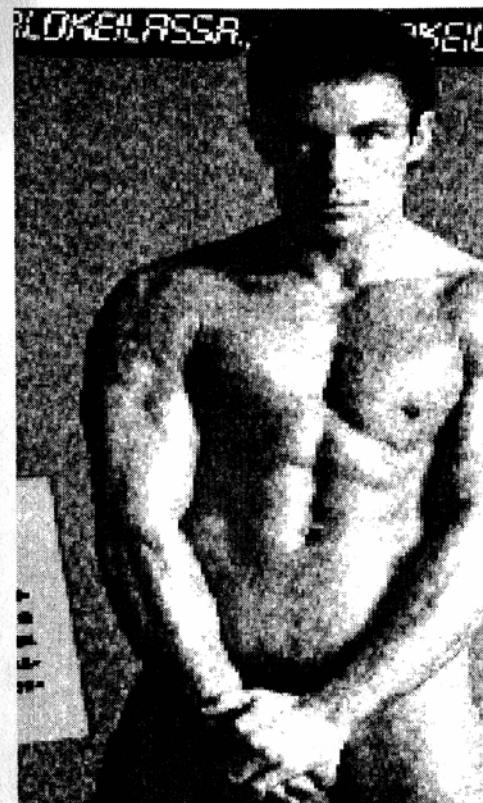
- Kyllä. Neuvotteluissa Oy Alko Ab:n sekä yliopiston johdon kanssa olemme päässeet yksimielisyyteen alkoholin tarjoilun sallimisesta. Poistamalla muutamia pöytiä saamme tilaa baaritiskille, jossa drinkkejä sekä cocktaileja myydään edulliseen opiskelijahintaan. Olemme tiiviissä yhteydessä myös Teknologia kylän kanssa ja saamme baariin etäkorttisysteemin, jolla paukun hinta vähennetään suoraan asiakkaan pankkitililtä. Näin rahan kanssa räpeltäminen jää pois, asioiminen tiskillä tulee nopeamaksi ja ehditään nauttia enemmän juomia samassa ajassa. Silmänruokaa tarjoavat yläosattomissa liikkuvat baari-, kassa-, ja karaokehenkilöt. Olen keskustellut nykyisen kahvilahenkilökunnan kanssa ja he kaikki ovat suhtautuneet asiaan erittäin myönteisesti. Strip-tease näytöksiä tulee kuitenkin olemaan vasta ensi syksystä lähtien.

Mitä tämä hanurikaraoke sitten on?

- Kun kerran tarjotaan viinaa, niin pitää olla myös karaokea. Suomalaiset rakastavat KGB-tietokeskuksen tekemän kyselyn mukaan haitarimusiikkia yli kaiken. Hanurikaraokeksa vitosen maksulla saa soittaa minkä tahansa suomalaisen hanurikappaleen. Asiakas on vain soittaviinaan ja soitto tulee playbackkinä kuvalevyiltä josta myös videotykin kautta heijastetaan soittajalle oikeat sormiotteet. "Ole kuin Vili Vesterinen - ole illan Tähti". Tämä idea kohisee oululaiseen opiskelijanuorisoon kuin 10 rekkalastillista kosua. Viidellä kymppillä esitys videoidaan, ja henkilö voi illalla opiskelija-asuntolassa näyttää hanurinsoittoaistiaan vihreänä kateudesta kiemurteleville kämppäkavereilleen.

Tatjana, nuori tarjoilijatyttö...

... Sekä työtoverinsa Paolo tulevat viihdyttämään meitä uusitussa Alakuppilassa

Henkilökohtaisesti en kuitenkaan uskoisi, että hanurimusiikki saavuttaisi opiskelijoiden varauksettoman suosion?

- Luonnollisesti karaokelaitteistoon kuuluu myös 130 desibelin voimalla tykittävä rumpukone, josta saadaan nuorison kaipaamaa sykettä soittoon. Frekvenssiä rumpukoneesta löytyy aina 350:een biittiin minuutissa asti. Vielä kun showhun yhdistetään musiikin tahdissa välkkyvät strobovalot ja lasertykit sekä hönkäistään hiukkasen savua estradille, niin kyllä piintyneimmänkin teknofanin jalka alkaa vipattaa Säkkijärven polkan tahdissa.

Eikö yliopiston työrauha tule kärsimään moista menosta?

- Ei suinkaan. Kyllä käytäville ääntä mahtuu ja suomalainen opiskelijanuorisoo on siistinyt merkittävästi alkoholikäyttyymistään sitten 70-luvun. Itse asiassa tulemme anomaan jatkoaikaa alakuppilalle nykyisestä iltapäivän kello neljästä yö neljään. Lisäksi kuppila tulee olemaan auki myös lauantaisin. Myyntiaikojen pidennys tulee huomattavasti nostamaan Oulun Ylioppilasapu r.y:n liikevaihtoa.

Kiitos. jäämme mielenkiinnolla odottamaan uudistunutta alakuppilaa.

Tervetuloa vaan sitten tutustumaan kun remontti on ohi.

TERMINAALI 2/92

**Ilmestyynee ennen Wappua.
Juttuja siihen saapi kirjoittaa.
Kuin myös piirtää.
Fukseille jutuista rukseja.**

Mika Erkkilä TTK/TiTe
Juha Korhonen

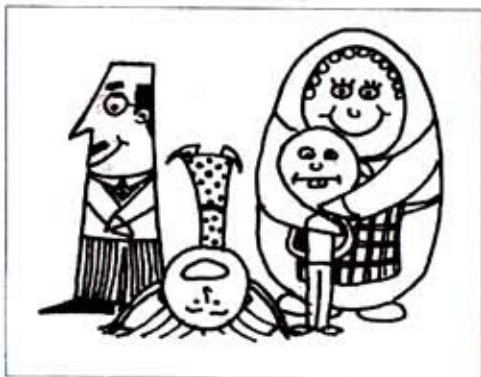
ILTASATU BITTINIKKAREILLE

Pienen pieni binääriperhe asui keskusmuistin ylimmässä kerroksessa. Perheeseen kuului Äitibitti, Isäbitti ja kaksoislapset 00 ja 11. Perheen päivä kului rattoisasti heidän rientäessään lähes valon nopeudella mutkikasta, mutta loogista reittiä pitkin veräjien ja porttien kiehtovissa virtapiireissä.

Perheen tehtävänä oli kuljettaa tietoa keskusmuistista lerpuille ja korpuille ja edelleen takaisin aina printterille asti. Olipa Isäbitti päässyt kerran modeemin välityksellä käymään jopa Australiassa. Hän kertoi mieluusti retkistään:

- Rakkaat bittialkiot, Australiaan mennään radioaalloilla. Siinä menossa molekyylit vain suhisevat korvissa. Ennen kuin huomaakaan, on jo perillä. Australia on hieman isompi keskusmuisti kuin tämä oma monikkomme. Siellä puhutaan konekieltä, jota me Basiclaiset emme ymmärrä ilman tulkia tai kääntäjää. Nukkukaa nyt hyvin. Kohta meidät singotaan lepolerpulle ja sähköt katkaistaan. End.

Keskusmuisti hiljeni. Jostain kuului tuulettimen hurina ja Äitibitin iltarukous:

Rem Anna Olkiluodon syöttää tasaista virtaa, äläkä päästä keskusjakamon piikkejä tasasuuntaajille.

100 goto 200

200 load "yöohjelma"

OK

100 input a

200 if a = 1 then print "Hyvää yötä"

300 save "Kaksoislapset 00 ja 11"

400 print "Äläkä anna lerpupujen taipua, olkoot se sitten mitä tahansa. Äläkä kuumenna niitä. Varo myöskin sormenjalkia (mitähän sekin on?)."

500 rem Äläkä päästä bittilapsia yksin ja/tai -veräjiin.

600 end

Tapahtui sitten eräänä sähköisenä hetkenä, että 11 livahti veräjiin ja laukaisi aliohjelman chain "kill" & gosub "delete". Binääriset koodit sekaantuivat naapurissa asuvan konekielisen perheen kummalliseen piipitykseen. Kill ja Delete riehuivat vimmatusti tuhoten muisteja ja pistäen nenänsä jopa levyille.

Mutta kuten aina kaikissa hyvissä saduissa, niin nytkin, Hyvä Haltija kuuli Äitibitin rukouksen ja jostain laskeutui rasvainen sormi ja laukaisi control-C :n. Printteri vingahti iloisena: "Oi Sinä sormien sormi, joka palautit järjestyksen yksiköömme."

Tästä lähtien joka aamu kuvapinnalle syntyi omituinen kuvio, joka muistutti rasvaista sormenjälkeä. Koska huoltomiehet eivät pystyneet kuviota poistamaan, sai se olla kuvaruudun oikeassa yläreunassa koko tietokoneen iän muistuttamassa sormesta, joka palautti elämän keskusmuistissa normaaliksi.

print "Sen pituinen se."
end.

OTY:N PHUKSIJAOS TIEDOTTAA

Kevään ja erityisesti Wapun lähestyessä jokaisen phuxin olisi kiinnitettävä huomiota phuksiruksiensa lukumäärään. Teekkarilakin myöntämisperusteena on (uimisen lisäksi) juuri näiden rüksien määrä. Jos niitä ei ole keväällä tarpeeksi (= 16 kpl) Teekkariyhdistyksellä on oikeus evätä lakin saanti keväällä 1992. **Ja tämä tarina on tosi!!!!** Uskokaa huviksenne.

24.3. järjestetään jälleen uusi hyvä tilaisuus tiedata lisää ko. rukseja. Tuolloin pidetään ravintola Amadeuksessa (?) Teekkarilauluilla, jonka yhteydessä on mahdollisuus osallistua laulukokeeseen. Kokeeseen osallistuvan on laulettava Teekkarihymnin lisäksi jokin ao. listassa olevista lauluista. Listassa olevat laulut on jaettu kolmeen ryhmään, joista annetaan pisteitä vaikusasteen mukaan. Arvosteluperusteena ei käytetä laulajan musikaalisia lahjakkuuksia, vaan kuten teekkarilauluperinteelle on ominaista, pääasia on, että ääntä lähtee. Ilman kirjaa ei ole pakko laulaa, mutta varsinkin III-ryhmän lauluja lauletaessa tuomaristoon pystyy tekemään paremmin vaikutuksen "ulkolaululla".

Laulukokeen tarkoituksena on elvyttää Oulussa hieman laimeahkoa teekkarilauluperinnettä, joten myös muiden osallistuminen kokeeseen on mahdollista. SIIS:

TOIMI NÄIN:

- 1 Opettele Teekkarihymni.
- 2 Opettele joku toinen listassa oleva laulu, mieluiten sellainen, jota et ennestään tunne.
- 3 Saavu Amadeukseen 24.3.
- 4 Ilmoittaudu laulukokeeseen.
- 5 Esitä laulut tuomaristolle.
- 6 Kuittaa phuksipisteet.

LAULULISTA:

RYHMÄ I: (3 pistettä)

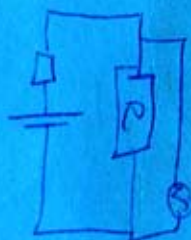
Levanteri	H3
Jerikon muurit	J8
Intian kuu	M3

RYHMÄ II: (2 pistettä)

Tytön (pojan) hinta	H9
Eukolle	J2
Leukojen väliin	J14
Jäynäämään (Teemu Teekkari)	T5

RYHMÄ III: (1 piste)

Nokipoika	H6
Gin Tonic	J3
Henkilökunta	J6
Mera Vodka	N5
Vedelle, Aqua Vera	N10
Poliisilaulu	T18

UUSIKATU 23, 90100 OULU, PUH 981-374 355

the number
one
music bar
in town